

Belgeyi büyük bir ekip hazırladı

Bu iddia çok tartışılacak: ‘Ekibin içinde İsmail Hakkı Karadayı Paşa ve Aytaç Yalman var. Hatta onlardan daha rütbeli birisi de var.’ Daha rütbeli kim olabilir, biliyor musunuz?

Faik Tarımcıoğlu: ‘Demirel muhtıra yazarlarından’

“27 Nisan muhtırası Ankara’da meşhur bir ofiste hazırlandı ve GK Başkanı Büyükanıt’a verildi. Ekte eski bir genelkurmay başkanı, kuvvet komutanı ve eski cumhurbaşkanı vardı.”

“Bu bir psikolojik harekât. Gazetelerin manşetlerine bakın. Görürsünüz... Bu plandaki bir sürü şey uygulanmış. Askerin psikolojik harekâtı daima medyayla iç içedir.”

“Bingöl’de 33 er, Başbağlar’da 33 kişi katledildi. Bu 33 rakamı Tesadüf değildir. 33 rakamı Mustafa Muğlalı olayına bir referanstır ve kasten seçilmiştir.”

* * *

NEDEN: FAİK TARIMCIOĞLU

Ergenekon soruşturması başladığında, emekli olan generallerin kuvvet komutanıyken nasıl dört tane birden darbe planladıklarını ve toplum olarak ne tür kanlı tuzakları atlatmış olduğumuzu ürpererek öğrenmiştik. Şimdi ise toplum olarak kanımız dondu. Meğer ordudaki cunta planları bitmemiş. Darbe ortamının olgunlaşması için bugün de hâlâ hazırlıklar yapıyormuş. Bu vahim olay, Genelkurmay Karargâhı’nda bir albay tarafından yeni bir darbe planının hazırlandığının ortaya çıkmasıyla anlaşıldı. Bu planın hazırlanmasını kim emretti? Kimler hazırladı? Böyle bir planın hedefi neydi ya da kimdi? Bu planın ne kadarı uygulandı? Bu psikolojik harekâta medya ve yargının rolü ne oldu? Bütün bu soruları Türkiye’nin yakın geçmişini hem askerî savcı olarak hem de siyasetçi olarak sadece yakından değil bizzat içinden takip etmiş biri olan ve Türkiye’deki sistemi çok iyi bilen, 12 Eylül döneminde sıkıyönetim savcılığı yapan Faik Tarımcıoğlu’na sorduk. Bir dönem ANAP milletvekilliği yapan ve Özal’ın yakınında bulunan eski askerî hâkim ve askerî savcı Faik Tarımcıoğlu çok ilginç analizler yaptı ve çok çarpıcı iddialarda bulundu.

* * *

NEŞE DÜZEL: Genelkurmay Karargâhı'nda bir darbe planı hazırlandığı ortaya çıktı. Planı bir albayın hazırladığı anlaşıldı. Bir ihbar mektubu ise emri bir orgeneralin verdiğini ileri sürdü. Sizce bu planın hazırlanmasını kim emretti?

FAİK TARIMCIOĞLU: Böyle bir planın hazırlanmasını ancak Genelkurmay İkinci Başkanı emredebilir. Çünkü bir karargâh planının hazırlanması emrini ancak karargâh komutanı verebilir. Karargâh komutanı da Genelkurmay İkinci Başkanı'dır. Ayrıca bu planı Genelkurmay'da tek başına bir albay hazırlayamaz.

Bu tür bir eylem planını kaç kişi hazırlar?

Muhtevasına bakarak söylüyorum... Bu eylem planı bir kâğıt parçası olamaz. Bunun gibi planlar 30-40-hatta 50 kişilik bir ekip tarafından hazırlanır. Bunun için çeşitli birimler görevlendirilir. Önce planın taslağı hazırlanıp, Daire Başkanı'na sunulur, ki o Daire Başkanı, genellikle Genelkurmay Harekât Dairesi Başkanı'dır.

Rütbesi nedir daire başkanının?

Korgeneraldir. Sonra bu taslak Genelkurmay İkinci Başkanı'na verilir. O da sonra Genelkurmay Başkanı'na sunar.

Böyle bir planın hedefi neydi ya da kimdi?

Bu plan, 22 Temmuz seçimlerine bir tepkidir. Çünkü o seçim yenilgisinde büyük bir travma yaşadılar ve bu harekât planını hazırladılar. Hedef, hükümeti devirmek ve cumhurbaşkanlığı kalesini geri almaktır. Bir diğer hedef de hükümete destek veren Gülen Cemaati'ni ezmektir. Planda yer alan Alevilere yönelik eylemler de, toplumda huzursuzluk yaratmak içindir.

Niye özellikle Aleviler seçiliyor?

Çünkü toplumda huzursuzluk yaratmak için ya Türk-Kürt savaşı çıkartacaksın, ya da Alevi-Sünni kavgası yaratacaksın. Bunun başka bir yolu yoktur. Aslında 27 Mayıs da, 12 Eylül de hep toplum mühendisliğini içeren bu tür eylem planlarıyla yapıldı. 12 Eylül öyle müthiş bir harekât planıydı ki, bir düdükle bir saat içinde bütün Türkiye'ye en ücra karakollara kadar hâkim olundu.

Peki, şimdiki eylem planı uygulandı mı? Yoksa kâğıt üzerinde mi kaldı?

Muhtevasına dikkatle baktığımız zaman bir sürü uygulanmış şeyler var bu planda. Bu bir psikolojik harekât olduğu için önce gazetelerin manşetlerine bakmak lazım. Psikolojik harekâtın izlerini ve planın uygulanıp uygulanmadığını gazetelerin manşetlerinde, televizyon haberlerinde mutlaka görürsünüz. Televizyonlarda konuşmalar olur, birileri çıkıp avaz avaz bağırır.

Genelkurmay'ın psikolojik harekâtı medyayla bu kadar iç içe midir?

Evet, maalesef öyledir. Üstelik bu ilişki, bir bayrak yarışı gibi devam eder. Komuta kademesinin değişmesi pek bir şey değiştirmez. Hükümeti devirme planları yapılmaya devam eder ve bu planlar uygulanmak için müsait bir ortam beklerler. 22 Temmuz seçimlerine dönersem...

22 Temmuz seçimlerinde askerin yaşadığı asıl büyük travma nedir sizce?

Askerin yaşadığı asıl büyük travma, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı olmasıdır. Zira cumhurbaşkanlığı bu ülkede bir rejim sorunudur. Cumhurbaşkanı mutlaka asker kökenli olmalıdır. Turgut Özal'ın cumhurbaşkanlığından önce de inanılmaz hadiseler yaşandı. Ama Özal Çankaya yollarına dizilen taşları cesaretle ve dirayetle temizledi. Bunda benim de ciddi katkıları oldu. Taşların temizlenmesiyle Özal cumhurbaşkanı oldu ve işte orada film koptu.

Çankaya'nın taşları dedikleriniz neler ya da kimler?

Mesela Anayasa Mahkemesi... Özal cumhurbaşkanı olmasın diye türban kanununu mahalli seçimlerin önüne alarak haksız yere iptal etti. Hadi öyle karar verdi diyelim. Bir de gerekçeyi yazmadan kararı açıklayıp Özal'ı kontrpiyede bıraktı. Beyazıt camiinde cuma olayları tertiplenmeye başladı. Rahmetli Özal'la aramızda bu konuda çok enteresan bir konuşma geçti. **“Postallarına baktınız mı” dedim.**

Camilerde cuma olaylarına katılanların mı?

Evet... Olaylara katılanların çember sakalları vardı. **“Ya Allah Bismillah, Allahü Ekber”** diye bağıryorlardı ama postalları vardı.

Ajan provokatörlerdi, öyle mi?

Evet. Benzer olaylar 12 Eylül'de de yapılmıştı. Konya'da İstiklal Marşı çalarken yere oturanlar da postallıydı. O zaman Hürriyet'in manşeti, **“İstiklal Marşı'na saygısızlık”** idi. **12 Eylül'ü meşrulaştırmak için bir provokasyondur bu.** Özal'ın cumhurbaşkanlığı öncesinde, Anayasa Mahkemesi'nin türban kararıyla senkronize bir biçimde o günlerde Yargıtay da “tapu tahsis belgesi geçersizdir” diye senkronize bir karar verdi. Büyük basında bu haberi, “Özal yalan söyledi” diye manşetten verdiler. Özal cumhurbaşkanı olmadan son altı ayda yaşananlar bunlar... Bir diğer senkronize adım da Danıştay'dan geldi.

Yargı bütün bu kararları alırken kiminle senkronize hareket ediyor?

Genelkurmay'la... Özal Çankaya'ya çıkmasın diye her türlü itibarsızlaştırma operasyonu yapıldı. Yargının verdiği bütün kararlar siyasiydi... Danıştay, Özal'ın çok önem verdiği ikinci değişim programıyla ilgili Bakanlar Kurulu kararnamesini haksız yere iptal etti. Hemen ardından bu kez Yüksek Seçim Kurulu, hiç üstüne vazife değilken, kimse ona bir şey sormamışken...

O ne yaptı?

ANAP'ın eli güçsüz olsun diye, gene senkronize bir hareketle, "seçime katılmamanın bir müeyyidesi yok" diye bir karar verdi. Daha önce seçime katılmamanın para cezası vardı. Bu, ANAP büyük şehirlerde oy kaybetsin diye yapıldı. Bütün bunlar, ANAP oy kaybederse ANAP'ın genel başkanı Özal cumhurbaşkanı olamaz diye gerçekleştirildi. Türkiye'de bu tür planlar zaten hep hazırlandı ve hayata geçirildi.

Türkiye gene bir cumhurbaşkanlığı seçim sürecine giriyor. 2011'deki cumhurbaşkanlığı seçimlerine neredeyse bir yıl kaldı. Siz, cumhurbaşkanlığı seçimlerinin hep çok gerginlik yarattığını söylüyorsunuz. Ortaya çıkarılan darbe planı, Erdoğan'ın muhtemel cumhurbaşkanlığını engellemeyi hedeflemiş olabilir mi?

Elbette. Hiç şüphemiz olmasın. 1993 senesi tarihe en büyük kara leke olarak geçti. Darbe ortamını hazırlamak için pek çok suikast yaşandı. Uğur Mumcu 1993 başında öldürüldü. Birkaç gün sonra Özal şaibeli bir şekilde öldü. Arkasından Jandarma Genel Komutanı Org. Eşref Bitlis suikasta uğradı. Hemen ardından 33'er Bingöl'de öldürüldü. Sivas'ta 37 kişi yakıldı. Üç gün sonra Başbağlar'da 33 kişi katledildi. Bu 33 rakamı, Mustafa Muğlalı olayına bir referanstır ve kasten seçilmiştir. Sonra JİTEM'in karanlık yüzü Cem Ersever öldürüldü.

Bütün bu cinayetler niye işlendi?

Bütün bunlar darbeye ortam hazırlamak ve darbenin meşruiyetini sağlamak için yapıldı. Çatışmalar sürdü, Kürt sorunun demokratik ve siyasi yoldan çözülmesi engellendi. Ama Özal ölüp de Demirel Cumhurbaşkanı olunca işler normaleşti. Özal dönemi bitti ve bir süre darbeye gerek kalmadı. Çünkü Demirel'le 12 Eylül'ün darbe düzeni devam ettirildi. 28 Şubat ise bir nokta operasyonu.

Anlamadım...

O nokta operasyonun hedefi Erbakan'ın şahsıydı. Erbakan'ı siyasetten silme operasyonuydu bu. Tasfiyeyi Tel Aviv politikası da istiyordu. Bu işe görevlendirilen dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir'di. Onu döneminde İsrail'le çok özel askerî anlaşmalar yapıldı. Aslında Erbakan'ın tasfiye edenler...

Onlara ne oldu?

İktidara Erdoğan'ın ve Gül'ün gelmesiyle birlikte öyle bir duvara tosladılar ki... Bunun öfkesiyle "Sarıkız, Eldiven, Yakamoz, Ayışığı" darbe planlarını yaptılar ve başaramadılar. Ve sonunda bugünlere gelindi. Sıra, bu yeni eylem planına geldi. Çünkü 28 Şubat'tan sonra "Erbakan'ı hallettik. Şimdi önümüze kim çıkabilir? İstanbul'un ağzı laf yapan belediye başkanı çıkabilir, onun için bir kumpas yapalım" dediler. Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir, adli müşavir olan tümgenerale talimat verdi. O da Atatürkçülük ticareti yapan bir Yargıtay başsavcısına söyledi. O, Diyarbakır DGM başsavcısına "devlet böyle istiyor" diye telefon etti. Böylece Siirt konuşmasında okuduğu şiir bölücülük olarak takdim edilerek Erdoğan hapse atıldı. Ben o sırada Ankara'daydım.

Artık askerî savcı değildiniz. ANAP'tan milletvekili değildiniz. Ne yapıyordunuz?

Bizim Vakıf 2000 diye bir stratejik araştırmalar vakfımız vardı. Konferanslar düzenliyoruz, kim başbakan olacak diye araştırmalar yapıyoruz. Tuttuğum nabızlardan Erdoğan'ın bir güç olduğunu gördüm. Diyarbakır DGM'den mahkûmiyet kararını istettim. Arkadaşlarım gönderdi. Rezalet... Hukuk düzenini alt üst eden bir karar. Hiç üstüme vazife değilken kalkıp Yargıtay'a gittim. Bu konuyu Yargıtay'da en üst düzeyde bir görevliyle konuştum.

Ne konuştunuz?

Sonradan politikaya atılan bu görevliye, "Bu karar haksız ve hukuksuz. Bu kararla mahkûm ederseniz, bu adam başbakan olur" dedim. Açtı Anayasa'yı , "76'ncı maddeye bak, nasıl aday olacakmış" dedi. "Hukukta memnu hakların iadesi diye temel bir kavram var. O zaman geldiğinde ne yapacaksınız" dedim. Yetkili bana aynen şunu söyledi. "Beş yıl sonra kim öle, kim kala" dedi. Erdoğan'ın başbakan olması onları çok öfkелendirdi.

İhbar mektubunu yazan subay, Genelkurmay Başkanı'nın bu plandan haberdar olduğunu söyledi. Sizce Org. Başbuğ bu plandan haberdar mıydı? Ya da şöyle sorayım Genelkurmay Başkanı'ndan habersiz böyle bir plan hazırlanabilir mi?

Hazırlanabilir ama genelkurmay başkanının böyle bir plandan haberinin olmaması mümkün değildir. Planın emrini vermemiş olabilir ama sonunda mutlaka bilgisi olur. Çünkü plan hazırlandıktan sonra ona arz edilir. Genelkurmay eski Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde 367 tartışmalarının yapıldığı sırada yaptığı bir konuşma çok sonra internet sitelerine düştü. Bu ses kaydında Karadayı "aksi olursa, Genelkurmay gereğini yapar" diyordu. Bu ne demektir?

Ne demektir?

Bu, "darbe planları yapılıyor" demektir. Zaten o dönemdeki 27 Nisan Muhtırası da Ankara'da bir büroda hazırlandı.

Dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt o muhtırayı ben yazdım diye açıklamadı mı?

Evet, ama muhtıranın bir bölümünü o yazdı. Önce Ankara'da bir büroda 14 nisan-27 nisan tarihleri arasında bir muhtıra taslağı hazırlandı. Bu taslak, Genelkurmay Başkanı'na verildi. 14 nisan'da Büyükanıt, cumhurbaşkanıyla ilgili "sözde değil özde laik" lafları etti, ondan sonra muhtıra taslağı hazırlandı. Bu taslağa Büyükanıt bazı montajlar yaptı.

Muhtıranın diğer kısmını kim yazdı?

Ekibin içinde İsmail Hakkı Karadayı Paşa ve Aytaç Yalman var. Hatta onlardan daha rütbeli birisi de var.

Cumhurbaşkanı demektir bu... Demirel mi var?

Evet. 367, Abdullah Gül cumhurbaşkanı olmasın diye tezgâhlanmıştı. Anayasa Mahkemesi baskı altına alınmıştı. 367 kararı çıkacak ve hükümet eli mahkûm anayasa değişikliği için referanduma gidecekti. O anayasa değişikliğinde, daha evvel cumhurbaşkanlığı yapmış biri tekrar aday olabilecekti. Hedef, Demirel'in cumhurbaşkanı olmasıydı. Bir de o günlerde askerî kesimde peş peşe intihar olayları basına yansı. Bu suiistimal olayları dosya halinde Başbakanlığa intikal etmek üzereydi. Gündemin bu nedenle de değişmesi gerekiyordu.

Çok emin konuşuyorsunuz. Neye dayanarak bu kadar emin konuşuyorsunuz?

27 nisan günü saat öğlen bir buçuk, televizyon seyrediyorum. Mehmet Ağar 367 oylaması için Meclis'e girip girmemeyi basına açıklayacaktı. O sırada ciddi bir işadamaı telefon etti. "Aman Faik Abi, Mehmet Ağar'a müdahale et" dedi. DYP Genel Merkezi'ni aradım. Başkan Yardımcısı Saffet Arıkan Bedük'le konuştum. Kendisi sınıf arkadaşımıdır. "Duyum aldım. Meclis'e girmeyecekmışsiniz. Bu, DYP'nin intiharıdır" dedim. Bedük, "aynı fikirdeyim, laf anlatamadım" dedi. "Ağar'ı Özel Kaleminden ara, onunla bir de sen konuş" dedi.

Ağar'la konuştunuz mu?

Aradım, özel kalemi Abdullah'la konuşmamız yarıda kaldı. Çünkü o sırada Ağar, basına Meclis'e girmeme kararını açıkladı. Meclis'e o gün DYP ve ANAP girmedi. ANAP'tan Başkan Yardımcısı Mehmet Keçeciler'le de konuştum. "ANAP buharlaşır" dedim. Bana, "mani olamadım" dedi.

Çok ciddi iddialarda bulunuyorsunuz. Bunların belgesi var mı?

Bunun belgesi olmaz. Muhtıranın dışarıda hazırlandığı bilgisi benim şahsi araştırmam ve duyumumdur. Ama zaten sonraki bazı gelişmeler bu bilgiyi teyit etti. Ankara Kuleli Sokak'taki hepinizin bildiği çok meşhur bir ofis adlî gelişmeler dolayısıyla alelacele kapatıldı.

Muhtıranın taslağını hazırlamak için orada mı toplanılmıştı?

Evet...

TARAF